

0 (null) dupultmoral og hykl, Marita Petersen



Vit hava nú umsiður fingið eina nýggja rúsdrekka-lóg í Føroyum, sum førir við sær, at tað verður lættari at fáa fatur á rúsdrekka.

Matstovurnar hava loyvi at skeinkja vin, ein einkarsøla er latin upp í Havn, og teir «ólógligu» ølklubbarnir verða í framtíðini lógligir. Alt hetta er gjørt, tí tann gamla rúsdrekka-lógin kundi ikki haldst og var ikki tíðarhóskandi. Tann gamla rúsdrekka-lógin ferdi til grovan dupultmoral og tað keðiliga orðið hykl.

Um tann nýggja rúsdrekka-lógin ger, at føroyingurin fer at duga betur at umgangast rúsdrekka, skal eg ikki meta um í hesi grein. Uttan tað, at tað móguliga er óheppið, at einkarsølan letur upp júst nú. Dagarnir verða myrkari og myrkari, arbeiðsloysið veksur, og framtíðin er ikki so ljós hjá nógvum.

Sjálv um tað eftir gomlu rúsdrekka-lógin ikki var loyvt at selja rúsdrekka í Føroyum, so var einki gjørt við teir mongu ølklubbarnar, sum frá fyrsta degi brutu rúsdrekka-lógina.

Danski fútin fekk boð úr Danmark, at ølklubbarnir var eitt mál, sum føroysku politikararnir skuldu taka sær av. Allir politikarar vistu, at okkurt mátti gerast, men eingin tordi at gera nakað við hetta álvarsmál. Her vóru tað stemmurnar, sum vunnu á skilinum.

Ikki fyrr enn Marita Petersen varð vald á ting

fyri tveimum árum síðan, kom ferð á rúsdrekka-mál. Hon segði beinanvegin, at rúsdrekka-lógin skuldu lagast nútíðini.

Nú eru vit komin so langt, at einkarsølan er latin upp, nakrar matstovur hava fingið skeinkiloyvi, og ølklubbarnir eru um at vera «lógligir».

Halgidagslógin

Men í kjalarvørinum á øllum hesum spókir halgidagslógina. Síðan ølklubbarnir vóru stovnaðir, hevur tað verið soleiðis, at leygarkvöld er almenni dansurin endaður á miðnát, meðan dansað hevur verið í ølklubbunum til tann ljósa morgun.

Ølklubbarnir eru feløg, og hava tí ongantíð havt nakað við halgidagslógina at gera. Tildømis er ikki neyðugt hjá teimum at søkja fútan um dansiloyvi.

Eg havi verið limur í einum tílikum klubba í nógv ár, og veit tí, at ølklubbarnir allar tíðir hava verið hálvalmennir. Loyvi er leygarkvöld at hava gestir og makar við í ølklubbarnar.

Eisini havi eg mangan verið við at fyriskipað almennan dans. Serliga minnst eg, at vit søktu fútan um undantaksloyvi at dansa ein tíma longur leygarkvöld, so tiltakið Aftur í 60 árin bæði friggjakvöld og leygarkvöld kundi enda kl. tvey. Bræv kom frá fútanum, at hetta bar ikki til sambært halgidagslógini.

Hetta var alt dupultmoralur og hykl — tí dansað

varð til tann ljósa morgun í Kagganum, Mimi, Havnar Klubba, Tórshøll, Maxim og Klubb 20.

Ikki synd at dansa

Eg skilji ikki, at nakar torir at trína fram og siga, at tað er synd at dansa eftir kl. 24.00 leygarkvöld. Um so er, hvi skulu so summir borgarar fáa vælsignils frá okkara fólkavaldu og fútanum at synda og aðrir ikki?

Hvat nú um onkur fer uppá gólv eftir kl. 24 leygarkvöld í einum brútleypi ella føðingardeg? Fólk spæla bingo sunnudag, ítróttarkappingar fara fram sunnudag, handlar

Tann almenni dansurin skal í framtíðini hava somu móguleikar sum ølklubbarnir.

hava opið sunnudag, ja, okkara fiskiskip oyða fiskigrunnarnar sunnudag.

Er nakar munur á øllum hesum, tá fort verður fram, at tað er synd og brot á halgidagslógina at dansa nakrar tímar eftir miðnát leygarkvöld?

Um tað er synd at dansa eftir miðnát leygarkvöld ella ikki, má og skal ikki blandast uppi hetta mál. Tað at synda er ein persónligur spurningur, sum tann einstaki skal hava

skil á og ikki fútin ella Marita Petersen, ella onkur heilt annar persónur.

Um tað er spurningurin at halda hvíladagin heilagan, so er hetta eisini ein persónligur spurningur. Tú kanst ikki lóggeva viðurskiptini millum Gud og menniskja.

Ger nakað, Marita Petersen

Goða Marita Petersen, tá ið tú nú hevur sagt A í rúsdrekka-málinum, so skalt tú eisini siga A í halgidagslógini.

Halgidagslógin skal broytast beint nú. Tað likist ongum, at fútin nú kemur sum ketta upp úr høvdatrog og sigur, at í framtíðini skal eingin — hvørki í ølklubbunum ella í almennum støðum — dansa longur enn til kl. 24 leygarkvöld.

Halgidagslógin skal broytast soleiðis, at hon er líka fyri allar borgarar. Tí sum nú er, er ungdomurin taparin í dupultmoralinum og hyklinum.

Ger, sum Hans Jákup Joensen, biskupur, sigur. Broytt halgidagslógina beint nú, tí hon er avdødd. Tú hevur onga orsök at vera bangin fyri Várharra, tí Hans Jákup Joensen sigur jú, at tað er ikki synd at dansa eftir kl. 24 leygarkvöld.

Mitt uppskot til Maritu Petersen og fútan er tí:

Allur dansur, bæði í ølklubbunum og í almennum støðum, skal enda leygarnátt kl. 03 stundisliga. Hetta skal skiljast sum eitt semingsuppskot í eini royndartíð, istaðin fyri bara at lata standa til, ella lata fútan steðga øllum dansi leygarkvöld kl. 24.

Kl. 03 eru fólk somikið móð, at tey heldur fara til hús enn út á gotuna at vála. Fara tey tá til hús, so fáa tey somikið av svøvni, at tey eisini kunnu

fáa kirkjugangin sunnurmorgun við ella møti í onkrari samkomu.

Onkur spyr óivað, um ikki nóg mikið er at dansa friggjakvöld.

Friggjadagur er seinasti arbeiðsdagur í viku, og fólk flest eru móð. Leygardagur er hjá teimum flestu fridagur, og tí er leygarkvöld besta kvøldið at «købla» frá og fara ein túr í býin.

Hetta sigi eg av royndum sum fyrirleikari av tiltakinum Aftur í 60 árin fimm tey seinastu árin, sum limur í ølklubba í nógv ár, sum foreldur og sum trúgvur dansigangari í Sjonleikarhúsinum í 60 og 70 árunum.

At enda, goðan fund við fútan, Marita Petersen, lat nú okkurt skilagott spyrjast burturúr.

Tú hevur beint nú goðan móguleika at steðga dupultmoralinum og hyklinum í hvussu so er á dansiøkinum.

Minst nú til ikki at samanklika dansin í Sjonleikarhúsinum í 60 árunum og 70 árunum við tíðina í dag.

Alt samfelagið er broytt bæði so og so.

Vagnur Michelsen.

